

- בשאלת החי"ל סבור בן-אשר שאם המצב בארץ יחמיר -

על החי"ל להצטרף למחנות. מחדש מציע שליחת 400 איש מהחי"ל למחנות לשם הדרכה וחינוך. גרובסקי סבור שאין להתחבס בשאלת בן-אשר איך תמות החסיבה מיחת כבוד. יהדות הגולה אינה יכולה למרוד. רק הישוב יכל לעשות זאת. ולכן אין לחסיבה מה לעשות במחנות כחסיבה צבאית.

אמרחי לבן-אשר שעליו לראות הענינים כציוני ולא

כאיש החי"ל. במערכה העומדת לפנינו יש שלשה גורמים ראשיים: הישוב, יהדות אמריקא, המחנות בגרמניה. אין התפקיד הציוני להציל שארית ישראל באירופה - אלא להציל א"י בשביל העם היהודי, והישוב, יהודי אמריקא ופליטי אירופה יש להם שליחות כיוחדת בהצלה זו. החסיבה אינה גורם מיוחד - אלא שליחי הישוב הלוחם, ואם לא יקרה משהו יוצא מן הכלל שאין לראותו מראש - שליחות החי"ל היא בהיותו. עליו לשלוח אנשים למחנות, במידה האפשרית והרצויה, מבלי לחבל את קיומו כחסיבה צבאית.

- עלי לנסח הוראות בכתב בענין החלוצ והנוער.

2.11.45, יום ו'.

טלפן לי מזכירו של דוף קופר שהציר היה רוצה לראותי מחר בשעה 11, בבית הפרטי הסמוך לצירות, 35 סנט הונורה.

שני מברקים ממשה: 1) סלויין הגיע לנ.י. (סוף סוף 1)
2) ג' מבריק: "ועידת המזרחי דנה על חברותם בהנהלה. מאמין
שפניה חדשה ממך עלולה להשפיע על פישמן. מציע להבריק לו שנית -
הועידה לא קיבלה התמסרות פישמן ומינחה גולד במקום ברט שאינו
מקבל חברות לפי החלטת מועצת הבנק". - סלגרפתי להרב פישמן.

- בחמש סלפן משה: אחמול הוזמנו (חיים ומשה)

לבוויין והול. בוויין דיבר קשות ו : הודעתכם
היא חיפוי. אני מתחבס בשאלה, מחפש פתרון נאות, עושה כל מה
שביכולתי וכו' וכו'. חיים הבטיח לפנות לישוב ויפרסם אגרת
בסמו - להיות שקטים. הודיעו בפרלמנט שגורס התפטר.
נודע למשה שאין שום הסכם עם אמריקא, ובוויין דיבר בחסה שפוכה
על אמריקא. משה בסכס דעתו על בוויין: כנה, ישר, בור, חקיף.
מהארץ מתנגדים לישיבה בלונדון, חיים נוסע מחר לאמריקא.

2) הרושם של משה שהתגובה של בוויין היתה מעורבת לא רק
כסם אלא גם סיפוק - יש כוח גם בצד זה. במצרים היום שביחות
ומקצת פרעות ביהודים - שידור חנויות, בתי כנסיות.

סלפן שנית הערב (בוויין - מסכן כל הקריירה על שאלת
א"י ועוד ועוד).

- בשש ורבר הגיעה פוליה מאמריקא.

- באו אצלי בני אפלבוט, גוטמן וסקידל מאמריקא.
הכנוס יסודר ע"י חנועת ההתנגדות, והתפלה ע"י הרב הראשי בפריס.

לוסיין יטפל בסידורים. הקפטן לוי מהגדוד הראשון (השה"צ)
אף הוא הגיע הנה בשביל הכנוס. בני רוצה שצביה תופיע בכנוס.
יכריזו על רעיון ברית לוחמים ותקבע ועדת-יזמה שתפעל לאחר
הכינוס.

- יצאו לאמריקא: עובדיה, יונה גולדברג, אנז'י קלר
(מכפר בלום, אמריקנית). עומדים לצאת משה זמיר (רמת יוחנן,
מדיסרויט) ונתן ירדני (כנרת). יצאו עוד אריה שינדלמן (גבעת
חיים) מסעט קה"ק ואריה מנצל (גבעת חיים). יוצאים ללמוד
באמריקא בנימין פרגר (גינזור) וישראל אנקורי (גבעת השלושה).
לפני הדחיים כינס פינמן מסיבה פרטית של 30-35 חברים
בדיסרויט. קיבלו החלטה נגד וורטהיים. לא ידוע מה החלט
באופן חיובי.

- בלילה מסר לי פרטים על הפגישה עם בוויין והול -
אולם דבריו נפסקו באמצע.

3.11.45

באחת ראיתי את דו"ק קופר. הוא מדוכא מעמדת הממשלה

בשאלת א"י. במשך עשרים שנה, אמר, ניסו לאזן המדיניות, גם
להתחשב עם ערבים וגם עם יהודים, והשיטה נכשלה. והיו צריכים
(43) כפי שאמר בשנת 1939 או להחליט פעם אחת שתומכים ביהודים או
בערבים. הערבים קיבלו יותר מדי בכלחמת העולם הראשונה, אם כי